

Ni cvetja na tratah ledenih

Dvoglasno

Vinko Vodopivec

4

Ni cve - tja na tra - tah le - de - nih, u - ti - hni - la log sta in
Pri - ha - ja ve - se - lje re - še - nja, v zor - ni - cah se nam že i -
Ko pri - deš, Zveli - čar, mo - go - čni, na - suj v na - še du - še po

gaj, te - ma za - gr - ni - la je ze - mljo kot mrak, ki za - tem - nil je
skri, pri - ha - ja Zveli - čar pre - mi - li: zrav - naj - mo vse kri - ve po -
mlad, da mi - lost bo tvo - ja v njih cve - la, po - sta - la, ne - skončen za -

raj. A glej - te, ob - zor - je se svi - ta: Brez - ma - dežna v da - lji ža -
ti. Vse no - vo naj vsr - cih po - sta - ne, kar sla - be - ga je naj za -
klad. In ka - kor ža - re - le so zve - zde, ko pri - šel si pr - vič med

8

ri, v a - dventnem nam ča - su na zna - nja vse le - pše in sreč - nej - še
mre, in ti - ha, nedol - žnalju - be - zen naj v sr - cih za bo - žič cve -
nas, ta - ko naj ža - re na - ša sr - ca, ko bli - ža bo - žič - ni se

p *f*
 dni, vse le - pše in sreč - nejše dni, vse le - pše in sreč - nej - še dni.
 te, naj vsr - cih za bo - žič cve - te, naj vsr - cih za bo - žič cve - te.
 čas, ko bli - ža bo - ži - čni se čas, ko bli - ža bo - ži - čni se čas.

Cerkveno glasbo je drugi vatikanski cerkveni zbor v zvezi z obnovo bogoslužja pozorno presodil ter osvetlil njeno vlogo pri svetih opravilih. V konstituciji o svetem bogoslužju je o tem objavil vrsto načelnih smernic in zakonov ter ji posvetil celo poglavje iste konstitucije. (GL 1)

Smemo upati, da bodo ta pravila rade volje sprejeli in izvajali dušni pastirji, glasbeniki in verniki, ter se bodo soglasno prizadevali doseči pravi cilj cerkvene glasbe, "ki je čast božja in posvečenje vernikov".

a) Zato se cerkvena glasba imenuje tista glasba, ki je bila ustvarjena za svete obrede ter je po značaju sveta, po obliki pa umetniška.

b) V cerkveno glasbo zato sodijo: gregorijansko petje, različne vrste stare in nove cerkvene polifonije, cerkvena glasba za orgle in druga dovoljena glasbila ter cerkveno liturgično in nabožno ljudsko petje. (GL 4)

Kadar koli je mogoče izbirati med osebami, ki bodo opravljale kakšno peto bogoslužno dejanje, je primerno dati prednost tistim, o katerih je znano, da bolje pojejo, zlasti če gre za slovesnejša bogoslužna dejanja ali za taka, ki terjajo bolj zahtevno petje ali se prenašajo po radiu ali televiziji.

Kadar pa takšna izbira ni mogoča ter duhovnik ali njegov pomočnik nima primerne glasbe, da bi spev pravilno odpel, more en ali drug težji del svoje vloge opraviti brez petja tako, da ga bere z višjim glasom in razločno. To pa naj se ne dela samo zaradi lagodnosti duhovnika ali njegovega pomočnika. (GL 8)